

روت

۱

ببوه و ابیینِ نعومی

۱ مینه روزلی که رهبرلی و نوم داوَرل قوم یهودَ اداره ایگردین، قحطی سختی مینه او دیار اومه. و هَمی خاطر مردی و شهر بیت لحم یهودا، بی زن و دتا کِرش و طرفِ مَمَلِکَتِ موآب بار که. ۲ نوم او مرد ایملک، و نوم زَنشِ نعومی بی، و نوم دتا کِرشِ مَحَلون و کَلیون بی. اونگل و مَریمون افراته ببین که مینه بیت لحم یهودا زندی ایگردین، اونگل رَتِن و مَمَلِکَتِ موآب و وُچه مُنَدِن. ۳ اَمَا ایملک، میری نعومی مُرد و نعومی مُند و دتا کِرش. ۴ او دتا کُر زَلِ موآبی سی خَشون اِسَن که نوم یکی عَرِیه و نوم او یکی روت بی. اونگل حدود ده سال وُچه زندی کَرِدِن. ۵ اَمَا مَحَلون و کَلیون هَم مُرِدِن. و ای ترتیب نعومی بی میره و دتا کِرش مُند.

وفاداری روت

۶ پ نعومی بی عروسِلش وریسا تا و مَمَلِکَتِ موآب و رگرده و طرفِ دیار خُش، سی پکه مینه مَمَلِکَتِ موآب اِسْنَفْتَه بی که خداوند و قوم خُش نَظَر کَرِده و وُشون غذا داپه. ۷ و ای خاطر نعومی بی دتا عروسِش و چیی که زندیی ایگردین، رُونه و ابیین تا و رگرِدِن و دیار یهودا. ۸ اَمَا نعومی و دتا عروسِش گُت: «ایشا پَریت؛ هر کویکی و ایشا و رگرِدیت و حونه دیتون. خداوند و ایشا هَمو طور محبت کِنه، که ایشا و م و مُردِیَلَم محبت کَرِدیت. ۹ خداوند و هر کویکی و ایشا مینه حونه میرتون راحتی عطا کِنه!» اوسه نعومی اونگله بوس که و اونگل بی صییی بَلَنَد کِریوسِن ۱۰ و وُش گُتِن: «نه، ایما هَم بی ت ابیرگردیم مینه قومِت.» ۱۱ اَمَا نعومی گُت: «ای دویِرَلَم، ایشا و رگرِدیت. سیچه

بی م بیبیت؟ مہ گمون ایکنیت م ہنی ایترم کُری دَ بیارم کہ میرتون و ابون؟^{۱۲} ای دُویرلم، ایشا و رگردیت، رَہ ختوئہ بریت سی یکہ م پیرتر پئم کہ بترم شی کئم. حتی آر بگم ہنی امید سیم ہسی، و ہم اُمشو ہم شی کئم و کُری ہم و دنیا بیارم،^{۱۳} مہ تا گپو و ابیین اونگل بندیرشون ایویسیت؟ مہ دَ شی نیکنیت؟ نہ، دُویرلم! م و خاطر ایشا مہلی ناراحتم، سی یکہ خداوند و ضدِ مینہ.»^{۱۴} اونگل پدَفدہ بی صیی بلند گریوسین و عریہ خسیثہ بوس کہ، اما روت و ش چسبس.

^{۱۵} نَعومی و روت گُت: «سی کُ، زن برارمیرت و رگشتہ طی قوم خُش و خدایل خُش؛ ت ہم و دین ہم عروسیت برہ.»^{۱۶} اما روت جواب دا: «اصرار مَکُ کہ تئہ ول کئم و دینت نیام. ہر جا کہ پری، م ہم ایام، و ہر جا کہ منزل کنی، م ہم منزل ایکنم. قوم ت قوم م ایابو و خدی ت خدی مو.»^{۱۷} ہر جا کہ بمیری، م ہم ایمیرم و ہم وچہ زر گلم ایکنن. خداوند بی م ایطور و حتی بتر پہ بکنہ، آر چیبی غیر مُردن مینہ و ت جیا کینہ.»^{۱۸} وختی نَعومی دی کہ روت پہ پا ویسایہ تا باش برہ، دَ ہیچ نَگت.

وَرگشتنِ نَعومی و روت

^{۱۹} پ نَعومی و روت رُونہ و ابیین تا یکہ رَسیین و بیت لحم. و وختی کہ اونگل رتن مینہ بیت لحم، تموم مردم شہر و دیین اونگل و جُنُب و جوش اومن، و رئل ایگتین: «مہ پہ نَعومی یہ؟»^{۲۰} نَعومی و شون گُت: «دَ مینہ نَعومی صیا مکنیت مینہ دلخُش صیا مکنیت، مینہ مارا صیا کنیت مینہ تل صیا کنیت سی یکہ خدی قادر مطلق زندگی مینہ تل کِردہ.»^{۲۱} وختی و وچہ رتم صاحب ہمہ چی بیئم، اما خداوند مینہ دس خالی و رگردنا ویچو. ایسہ کہ خداوند مینہ دلیل کِردہ و قادر مطلق و مصیبت گرفتارم کِردہ، سیچہ مینہ نَعومی صیا ایکنیت؟»

^{۲۲} و ای ترتیب نَعومی بی عروسیش، روت موآبی، و مملکتِ موآب و رگشت. و اونگل موقی کہ رَسیین و بیت لحم، تازہ بریین جو شروع و ابیبہ بی.

ملاقات روت و بو عَز

^۱ نَعومی و طیفی میرش الیملک، فامیلی داشت و نوم بو عَز کہ مردی دارا و سرشناس بی.^۲ پہ رو روتِ موآبی و نَعومی گُت: «اجازہ بیبہ تا برم سر زمیئل و دین ہر کس کہ و م نظر لطف داشتہ بو، خوشہ چینی کئم.» نَعومی

جواب دا: «بَرَه، دُوَيْرُم.»^۳ پ روت رَت سَر زمين و پَس سر دِرُوگَرَل رَه ايرت و خوشه ايورچي. و قِضا رَسي و چِي و زمين که اين بوغز، و طيفي اليمَلک بي.^۴ مِنه اي موقع، بوغز و بيت لحم اومه و دِرُوگَرَل گُت: «خداوند بي ايشا بو!» اونگل مِنه جواب گُتن: «خداوند تَنه برکت بيبه!»^۵ اوسه بوغز و خادم جَووني که بالي سر دِرُوگَرَل نَهايَه بي، پُرسی: «اي زَن جَوون اين کيه؟»^۶ خادمي که بالي سر دِرُوگَرَل نَهايَه بي، جواب دا: «په هَمو زَن جَوون موآبي يه که بي نَعومي و مَمَلگَتِ موآب اوميه ويچو.^۷ و م گُت: "تمنا ايکُم اجاره پي و دين دِرُوگَرَل مابين بافه يل رَه بَرَم و خوشه و رچيُم." و وَ صَب زي تا ايسه په سَرَه کار ايکِنه و تِنَا پچي استراحت کِرِده.»

^۸ اوسه بوغز و روت گُت: «دُوَيْرُم، گوش بيبه. و زميني دَسي خوشه چيني مَرَه و ويچه نه ول مَک بلکم هَم ويچه بي کُنيزَل م ويس.^۹ تيبَلت و زميني بو که مِنه و جو ايبرن و دِين اونگل بَرَه. م و جَوونل گُتيمه که وِت کاري نياشته بون. و هر وخت تَشنت وابي، بَرَه طی کوزه يَل اُو و اُوي که جَوونل و چاه گُشيپنه، بَخه.»^{۱۰} روت ري و زمين نَها و بوغز تعظيم که، و وَش گُت: «سيچه مِنه نظرتون مورد لطف قرار گِرُتيمه که ايَقه حَواستون و م هسي، در حالی که م په غريبه يم؟»^{۱۱} اما بوغز جواب دا: «أنچه بعد مُردن ميرت در حق حَسيت کِردی پی، و تمومی و گوش م رَسيبه، يکه چطو دی بو و ديار خته نهی و ملی قومی اومی که نهی په اونگله نيشناختی.^{۱۲} خداوند تَنه و خاطر آنچه کِردی پی، عوض بيبه، و خداوند، خدی اسرائيل که زَر بالَش ليز گِرُتی پی، وِت پاداش کامل بيبه.»^{۱۳} اوسه روت مِنه جواب گُت: «اي آقا، ايشا و م لطف داريت. م حتی يکی و کُنيزَل ايشا هَم و حساب نيام اما ايشا مَنه دلداري ديت و بي مَرَبوني بي کُنيزت گپ زي.»

^{۱۴} موقی خَرَدَن غذا، بوغز و روت گُت: «بيو ويچه و پچي نون بَخه و لَقْمَتَه بَرَه مِنه شيرَه.» پ روت نَشَس طی دِرُوگَرَل و بوغز گُندُم پَرشَتَه وَش دا. روت حَه تا سير وابي و پچي هَم اضاف اومه.^{۱۵} وختی روت سي خوشه چيني و ريسا، بوغز و خادمِش دستور دا و گُت: «بليت و مابين بافه يل هَم خوشه و رچينه، هيشگه وَش اعتراض نَكِنه.^{۱۶} حتی و او بافه يل هَم سيش بگشيت و در و پريزيت ري زمين تا و اونگله و رچينه و نَهبِش نييت.»

^{۱۷} پ روت تا موقی شو مِنه زمين خوشه چيني که. وختی آنچه نه و رچيبه بي، گوينا، در حدود بيس كيلو جو و دَس اُورد.^{۱۸} روت ونه و گِرُت، رت و شهر، حَسيش آنچه نه و رچيبه بي، دی. و روت غذایی نه که بعد سير و ابييَنش باقی مُنده بي، در اُورد دا و نَعومي.^{۱۹} حَسيش وَش پُرسی: «أمرُو مِنه زمين

کی خوشہ چینی کِردی؟ کوچہ کار کِردی؟ خدا برکت بیبہ و کسی کہ حواسِش
 وَ تِ بیبہ.» پ روت وَ حَسِیش گُتِ طی کی کار کِردہ و ہم گُت: «نومِ مردی
 کہ اُمر و طِیش کار کِردُم، بوغزہ.»^{۲۰} نَعومی وَ عروسِش گُت: «خداوند وَ نہ
 برکت بیبہ، خداوندی کہ لطف و رَحْمَتِشہ وَ مُردیل و زَنَدیل دریغ نَکِردہ!»
 نَعومی پِنہ ہم گُت: «او مردِ یکی وَ فامیلِ نِزنگ و یکی وَ قِیَمِلِ ایمانہ.»
 روتِ موآبی گُت: «غیر یُو، بوغز وَ م گُت، "ت باید نِزنگِ دِروگزل م
 خوشہ چینی کِنی تا زمونی کہ تموم مَصولِ مِنہ بُورن."»^{۲۱} پ نَعومی وَ
 عروسِش روت گُت: «دویرُم، خوبہ کہ بی کَنیزلِ بوغزِ بری وَ دَر، نَکِنہ مِنہ
 زمینی د، کسی وَ ت دَسِ دِرازی کِنہ.»^{۲۲} وَ ای ترتیبِ روت تا آخرِ پَرِیَنِ جو
 و گَنڈُم بی کَنیزلِ بوغزِ وِیسا تا خوشہ چینی کِنہ، و بی حَسِیش زندی ایگہ.

۳

روت و بوغزِ مِنہ چخون

۱ پِہ رو نَعومی، حَسِی روت، وَ ش گُت: «دویرُم، مہ م نیاید وَ فکرِ آسایشِ تِ
 بوم تا سَرَسامون بگری؟»^۲ مہ بوغزِ کہ تِ پی کَنیزلِشِ بیبی، نہ فامیلِ مونہ؟
 ایسہ وَ اُمشو مِنہ چخون، مشغولِ پاکِ کِردنِ جو ایابو.^۳ پِ حموم کُ، عطر
 پِزہ وَ جومہ خوبی وَ رت کُ، اوسہ پِزہ وَ چخون، اما تا خَرَدنِ وَ نوشیَنِ بوغزِ
 تموم نَوابیہ، خَتہ وَ ش نِشونِ مِیہ.^۴ وَ ختی وَ ایخوسہ سِیلِ کُ بینِ کوچہ
 ایخوسہ. اوسہ پِزہ وَ ری اَندازِ وَ سَرِ پاشِ وِربیبہ اولتِ وَ هُموچہ طی پائِلِشِ
 دِرازِ وِابو. اوسہ وَ وَ تِ ایگُ کہ چہ کِنی.»^۵ روت گُت: «ہر اُنچہ گُتی،
 ایکنُم.»

۶ پِ روت رتِ وَ چخون وَ طبقِ اُنچہ حَسِیش وَ شِ امرِ کِردہ بی، عملِ کہہ
 ۷ وَ ختی بوغزِ خہ وَ نوشی وَ دِلِشِ حَسِ وِابی، رتِ تا پَسِ بافہ یلِ جو بَخوسہ.
 اوسہ روتِ اُرومِ اومہ، ری اَندازِ وَ سَرِ پائِلِ بوغزِ وِردا اولتِ وَ هُموچہ طی
 پائِلِشِ دِرازِ وِابی.^۸ نِصِفہ شو، بوغزِ وَ حُو وَ رَفْرَاهِسِ وَ وَ ختی وَ رَگَنشتِ دی
 زنی طی پائِلِشِ حُوسِیبہ!^۹ بوغزِ گُت: «تِ کیبی؟» وَ جوابِ دا: «کَنیزتِ
 روٹم. کَنیزتہ زَرِ پَرِ وَ بالِ خُتِ بَگہ سی پِکہ تِ پِہ قِیَمی.»^{۱۰} بوغزِ گُت:
 «دویرُم، خداوند تِنہ برکتِ بیبہ! ای محبتی کہ ایسہ ایکنی وَ او محبتی کہ وَ
 حَسِیتِ کِردی، گوٹرہ. سی پِکہ نَرَتی وَ دِینِ مَرَدِلِ جَوون، چہ فقیرِ وَ چہ
 پِیلدار.^{۱۱} پِ ایسہ، ای دویرُم، زَلتِ مَرہ. ہر اُنچہ گُتی سِیتِ ایکنُم؛ سی پِکہ
 تمومِ مَرِدِ شہرِ دونِ کہ تِ زَنِ پاکِ پی.^{۱۲} ایسہ ہر چنِ دِرسہ کہ مِ قِیَمِ تِنُم
 اما قِیَمِ نِزنگَرِ وَ مِ ہمِ ہسی.^{۱۳} اُمشونہ وِیچہ وِیس، وَ گُگونِ اُرِ او قِیَمِ

سرپرستی تَنه وَ عَهدهٔ گِزُت، چه خوب، بِلِ بَگِره. اَمّا آر نَخواس سَرپرستی تَنه وَ عَهدهٔ بَگِره، وَ حیاتِ خداوند قَسَم که سرپرستی تَنه م وَ عَهدهٔ اِیگِرم ایسه تا صُب هَم وِیچه بَخُوس.»

۴ پ روت تا صُب طی پائِل وَ حُوسی، اَمّا نَهی یکه هوا روشن وِابو، و کسی کسینهٔ بِناساه وِریسا، سی یکه بو عَز وَ ش گُت: «نَل کسی بَقمه زنی اومیه وَ چون.» ۵ بو عَز وَ ش گُت: «چار قَدی نه که وَ سَرته، بیار و بی دَسِت بَگه.» پ روت چار قَدِ خَشه بی دَس گِزُت و بو عَز شیش پیمونه جو کِل که و رت مِنه چار قَدِش و نَها سَر کولش. اوسه روت رَت وَ شهر. ۶ وختی روت اومه طی خَسیش، وَ پُرسی: «دُویرُم، کارت بی بو عَز وَ کوچه گشی؟» پ روت هَر آنچه که بو عَز سیش کِردَه بی، وَ ش گُت. ۷ و هَمیطور گُت: «بو عَز ای شیش پیمونه جو نه وَ م دا و وَ م گُت ت نَباید دَس خالی طی خَسیت وَر گِردی.» ۸ نَعومی وَ ش گُت: «دُویرُم، صبر کُ تا بینیم عاقبت ای کار چه ایابو. سی یکه بو عَز تا اَمرو ای کار تموم نَکِنه، اَروم نیگِره.»

۴

بو عَز کار قِیمی نه اَنجوم اییه

۱ بو عَز رَت وَ دَرِوازهٔ شهر، جیی که ریش سَفی یَل سی شور کِردَن جَم ایابیین، و نِشس وُچه. وختی او قِیمی که بو عَز درموردش گُپ زِیه بی، اومه وُچه. بو عَز وَ نه صیا که و گُت: «گکا، بیو وِیچه بَشی.» پ وَ اومه و نِشس طی بو عَز. ۲ اوسه بو عَز ده نفر وَ ریش سَفی یَل شهر جَم که، وَ شون گُت: «بَشینیت وِیچو.» پ اونگَل نِشسین. ۳ اوسه بو عَز وَ او قِیم گُت: «نَعومی که وَ مَمَلِگَتِ موآب وَر گُشته، ایخوا زمینی نه که این گکامون اِیملِک بی، بَفروشه. ۴ پ م فکر کِردُم وَت حَوَر بییم و بَگُم: "دَر حضور گسلی که وِیچه نِشسینه و دَر حضور ریش سَفی یَل قومم، ای زمینه بسون." ا ر ت ای زمینه ایسونی و وَ گِرو آزاد ایکنی، بسون. و آر نیسونی، وَ م بَگُ تا پیونم، سی یکه غیر ت کسی نی که وَظیفهٔ قِیمی نه اَنجوم بییه، و م نفر دِندائُم.» او قِیم گُت: «وَنه ایسونم.» ۵ اوسه بو عَز گُت: «روزی که زمینه وَ دَس نَعومی بسونی، روت موآبی نه هَم که بیوهٔ او مَرحومه، ایسونی تا نوم او مُردَه سَر میراثش وِیسه.» ۶ اَمّا او قِیم گُت: «م نیتَرُم زمینهٔ اَرنو سی حُم بسونم، نَکِنه میراثِ جَمه وَ خطر بِندائُم. حَق قِیمی، م سی ت بو، سی یکه م نیتَرُم وَنه اَرنو بسونم.»

۷ مینه او روزگار مینه اسرائیل یه رسم بی که سی اَرنو اِسیننی که قِیم اَنجوم ایدا و انتقال یه ملک، کسی که وَنه ایفُرت اُرسیشه وَ پاش ایدراورد و وَنه ایدا

وَ كَسَىٰ كَه اَبِيسَّش. يَه رُوشِ گُوايى دَايِنِ مِنه اسرَائِيلِ بى كَه نَشُونِ اَيِدا مَعَامِلَه سَرِ كَرْتِه. ^۸ پَ او قَيِّمَ وَ بوعَزَ گُت: «تِ وَنَه بَسُونِ سى خُت»، وَ اُرسِيشَه وَ پاشِ دَرَأُورِد. ^۹ اوسِه بوعَزَ وَ ريشِ سَفى يَلِ وَ تَمومِ مَردى كَه وُچَه بَبِينِ گُت: «أَمرو ايشا شَاهِدِيَتِ كَه مِ تَمومى اَملاكَ اَلِيْمَلِكِ وَ تَمومى اَملاكَ كَرَلِشِ كَلِيونِ وَ مَحَلُوَنَه وَ دَسِ نَعومى اِسْم. ^{۱۰} هَمِيَطُور، رُوتِ مَوابى، بِيوَه مَحَلُوَنَه هَمِ اِسْمِ تا نَومِ او مَرحومِ سَرِ مِيرائِشِ وَيِسِه، تا نَومِ او مَرحومِ وَ مابِينِ كَكَايِلِشِ وَ وَ دَرِوازَه شَهْرَشِ پاكِ وَاَنْبُو. اَمرو ايشا شَاهِدِ بِيَت. ^{۱۱} اوسِه تَمومِ ريشِ سَفى يَلِ وَ مَرِدِمونى كَه طىِ دَرِوازَه بَبِينِ گُتِن: «اَيما شَاهِدِيَم. خِداوندِ اى زَنَه كَه وَ حَونَه تِ ابايَه، مِى راحيلِ وَ لِيَه زَنَلِ يَعقوبِ بَرَكِتِ بِيِيَه، كَه بى يَكِ خاندانِ اسرَائِيلِ بِنَا كَرِدِن. يَه بو كَه مِنه اِفْرَاتَه وَ خَوبى عَمَلِ كِنى وَ مِنه بِيَتِ لَحْمِ مَعروفِ وَابى. ^{۱۲} وَ وَاسطَه اُولَاذَلَى كَه خِداوندِ وَ اى زَنِ جَوونِ وَتِ اَبِيَه، حَونَه تِ مِى حَونَه فِرْصِ بو كَه تَامارِ وَ نَه سى يَهُودا وَ دَنيا اُورِد.»

ازدواجِ بوعَزِ بى روت

^{۱۳} وَ اى تَرْتِيبِ بوعَزِ، رُوتِ اِسَه وَ رُوتِ زَنِ بوعَزِ وَابى. پَ باشِ خُوسى وَ بى بَرَكِتِ خِداوندِ رُوتِ حَامِلَه وَابى، وَ كِرِى وَ دَنيا اُورِد. ^{۱۴} اوسِه زَنَلِ وَ نَعومى گُتِن: «مَبَارَكِ بو خِداوندى كَه اَمرو تِنَه بى قَيِّمِ نَلَشْتِه. يَه بو كَه نَومِشِ مِنه اسرَائِيلِ مَعروفِ وَابو! ^{۱۵} سى پِكِه عَرُوسِيتِ كَه تِنَه دُوسِ دَارَه وَ سِيتِ وَ هَفِ كُرِ بَخْتَرِه، كِرِى وَ دَنيا اُورِدِه، اى كُرِ، جُونِ تِنَه تَازَه اِيكِنَه وَ مِنه زَمونِ پِيرى تِنَه نَگَه اِيكِنَه.» ^{۱۶} اوسِه نَعومى بَجَه نَه وَگَرْتِ وَ رى زُونِيشِ نَها وَ دَايشِ وَابى. ^{۱۷} زَنَلَى كَه هُمَسَايِشِ بَبِينِ نَومِ بَجَه نَه نَهانِ عَوبِيدِ، اُونِگَلِ گُتِن: «كِرِى سى نَعومى وَ دَنيا اومِيَه.» عَوبِيدِ بُو يِسا، وَ يِسا بُو داوودِ پادشايَه.

شَجَرَه نَامَه داوود

^{۱۸} يِنَه نَسَلِ فِرْصِ: فِرْصِ بُو جِصْرُونِ بى؛ ^{۱۹} جِصْرُونِ بُو رَامِ، رَامِ بُو عَمِّينَادابِ، ^{۲۰} عَمِّينَادابِ بُو نَحْشُونِ، نَحْشُونِ بُو سَلْمُونِ، ^{۲۱} سَلْمُونِ بُو بوعَزِ، بوعَزِ بُو عَوبِيدِ، ^{۲۲} عَوبِيدِ بُو يِسا وَ يِسا بُو داوودِ بى.